

Čvrsnica - BiH (29.10. – 31.10.2010)

Čvrsnica je planina koja se nalazi sa desne strane reke Neretve, jugozapadno od Jablanice. Reka Neretva razdvaja dva prelepa planinska masiva, Prenj i Čvrsnicu. Postoje dva prilaza ovoj planini. Prvi sa istočne strane, od pritoke reke Neretve kroz kanjon Dive Grabovice, a drugi sa zapadne strane i Blidinjeg jezera. Najviši vrh Čvrsnice je Pločno (2228), a vrh Veliki Vilinac(2118m) je možda i najlepší. Veliki Kuk, na istočnoj strani planine, je pravi izazov za alpiniste. Čvrsnica je planina sa malo vode, pa je u letnjim mesecima jako rizična, posebno za one koji ne znaju gde se nalaze kaptirana izvorišta.

Na zahtev planinara Pobede ponovo krećemo u masiv Čvrsnice, veoma interesantnom feratom. Iz Beograda krećemo u petak naveče minibusom. Vremenska prognoza za vikend obećava lepo vreme. Putujemo noću malo spavamo malo pauziramo i stižemo veoma rano u Sarajevo. Damira smo probudili na vreme, usput ga pokupili i nastavili putovanje ka Jablanici. Ni svanulo nije, a mi stigli. U Jablanici nam se pridružuju planinari iz Tuzle. Gusto smo se napakovali u minibus srećom neputujemo daleko. Stižemo do kamenoloma i početka markirane staze. Dosta smo se vozili valja sad i planinariti. Pripremamo se za uspon koji nije lak. Treba se sa visine od 280m popeti na 1950, a možda i više. Gusta magla nedozvoljava da svane. Tačno u 07 30 krećemo. Najpre uskom stazom kroz nisko rastinje. Zaobilazimo Crni Vrh nekadašnji rezervat muflona. Od rezervata ostao je još pokoji betonski stub. Ulazimo u suvo rečno korito. Znamo da se sa tog mesta izvanredno vidi Veliki Kuk. Sada možemo samo da zamislimo kako on izgleda. Staza nas dalje vodi kroz šumoviti deo i odjednom pokazala se ogromna stena okupana jutarnjim suncem. Veliki Kuk je pred nama, a gde ćemo mi?

Veliki kuk

Magleno more ostalo je za nama. Stigosmo i u alpinističko sklonište(660m). Odmaramo i namontiravamo se za predstojeći uspon. Kod skloništa se nalazi izvor koji ni u letnjim mesecima nepresušuje. Dopunili smo čuturice i krenuli u svet kamena i strmih litica.

Putokazi i upozorenje

Magleno more

Penjemo se malo rukama, a više nogama a na pojedinim delovima i čeličnim stepenicama. Imamo utisak da u ovom useku sunce nezalazi. Na kraju kanjona put nas vodi ulevo i na fiksiranu sajlju. Evo prilike za pojas i karabinere. Fiksiranom sajlom izlazimo na divan vidikovac.

Ferata-metalne stepenice

Ferata-detalj sa uspona

Čovek nezna gde pre da pogleda, ili u šarenilo jesenjih boja ili u strme litice. Nakon kraće pauze nastavljimo penjanje bez kacige i pojasa. Put nas vodi kroz šumoviti strmi teren. Nekako smo se sigurnije osećali kada smo bili privezani uz sajlju. Lagano i oprezno savladamo i ovaj detalj.

Ferata-detalj sa uspona

Uspon ka Vilincu

Na izlasku iz šume ugledasmo Veliki Vilinac i Pesti brdo.

Suton na Vilincu

Prolazimo kraj Peharovih stanova odavno prušenih koliba. Od peharovih stanova izgubismo stazu, ali ipak pronađosmo planinarski dom. Novi dom ispod Velikog Vilinca je sagrađen na temeljima razrušenog. Istovarismo rančeve. Nakon osveženja poveća grupa je krenula na vrh. Na grebenu nas dočeka jak i leden vetar. Izlazimo na vrh u smiraj dana. I skoristili smo zadnje sunčane zrake za fotografisanje. Užurbanim korakom se vraćamo u topli dom. Vredni domaćini nas nahraniše i napojiše. Umorni od prehodne neispavane noći i velikog napora rano smo zaspali.

Planinarski dom Vilinac(1950m)

Veliki Vilinac(2118m)

Po dogovoru sutradan ustasmo. Jedna grupa odlazi na vrh adruaga ih sačekuje na prevoju. Vreme se preko noći pokvarilo. Oblačno, maglovito, hladno. Nastavljam ka Blidinjem polju. Usput obidõsmo jezero Crljenak i Hajdučka vrata. Kažu planinari da ko ne vidi Hajdučka vrata kao da nije ni bio na Čvrnsnici. Zaista su izuzetan dar prirode. I baš kad dođosmo do njih ogreja nas sunce.

Jezero Crljenak(2000m)

Hajducka vrata

Ponovo se vraćamo na stazu za Blidinje polje. Usput prolazimo kroz obeležena opasna polja, odmaramo kraj renoviranog katuna koji je adaptiran u sklonište. Stigo smo do minibusa. Presvlačenje i polazak ka Jablanici. Zasluženõ se odmaramo u restoranu na obali Neretve i Sarajevu. Kako da neprobamo sarajevske kolače i čevape koje nudi Bašćaršija.

Opasnost

Iz Sarajeva smo krenuli po planiranom vremenu i uz kratka usputna zadržavanja stigli u Beograd pre ponoći. Još jednom smo doživeli Čvrstnicu u prelepom izdanju.

Vodja, izvestaj i fotografije: [Vladislav Maković](#), PD Pobeda